

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

αCTIVATED

Τόμος 18 • Τεύχος 4

ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ Ή ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ;

Η επιλογή είναι δική σου

Στο καμίνι της φωτιάς

Μια πίστη που βγήκε
σαν χρυσός

Ένα δώρο για δυσωδέλφια

Ακολουθείστε
την προτροπή

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Έναν χειμώνα, πριν μερικά χρόνια, μαζί με μερικούς φίλους μου, πηγαίναμε με ένα βαν για σκι, στις νότιες ΗΠΑ. Ήταν Παρασκευή, είχε αρχίσει να νυχτώνει και βρισκόμασταν λίγες ώρες μακριά από το καταφύγιο. Κοντεύαμε να φθάσουμε, όταν κάποιος σταμάτησε δίπλα μας σε μια πινακίδα ΣΤΟΠ και

έκανε νόημα στον οδηγό να κατεβάσει το παράθυρό του.

«Είμαι αρκετά σίγουρος πως το πίσω λάστιχό σας χάνει αέρα», είπε. «Μπορώ να το κοιτάξω αν θέλεις».

Έτσι παρκάραμε κοντά σε ένα μαγαζί με άπλετο φως και βγήκαμε όλοι μας από το βαν φορώντας παλτά και σκουφιά.

«Ονομάζομαι Τζιμ», είπε αυτός και έσκυψε να δει το λάστιχο. «Σίγουρα χάνει αέρα από δω, βλέπεις;» και έδειξε ένα καρφί πάνω στο λάστιχο.

Ο Τζιμ μας είπε να κατεβάσουμε τη ρεζέρβα ενώ ο γρύλος που είχαμε στο βαν δεν του έκανε και πολύ καλή εντύπωση. Έτσι πήρε τον δικό του και άρχισε να δουλεύει. Όλοι εμείς ήμασταν πρόθυμοι να βοηθήσουμε, όμως κανένας μας δεν ήξερε πώς.

«Τραβάτε για τις πλαγιές;» μας ρώτησε ο Τζιμ, δείχνοντας τα πράγματα που είχαμε δεμένα πάνω στο βαν. Του είπα ότι ήταν η πρώτη φορά που θα έκανα σκι με σανίδα στο χιόνι.

«Έχει να χιονίσει από τη Δευτέρα. Θα έχει πολύ πάγο εκεί πάνω. Είστε σίγουροι πως θέλετε να πάτε τώρα;» μας ρώτησε χαμογελώντας. Κάπως αβέβια, του χαμογέλασα κι εγώ.

Ο Τζιμ δούλευε μεθοδικά και σε λίγη ώρα είχε αλλάξει το λάστιχο.

«Όλα καλά. Ο Θεός να σας ευλογεί παλικάρια. Εύχομαι να περάσετε καλά. – Και θα προσευχηθώ να πέσει φρέσκο χιόνι», είπε κοιτάζοντας προς το μέρος μου.

Καθώς έφευγε, παρατήρησα ένα αυτοκόλλητο στο πίσω μέρος από το φορτηγάκι του, το οποίο έλεγε «Ο Χριστός είναι Κύριος».

Ο Τζιμ δεν μας έκανε κήρυγμα, όμως το φως του Σωτήρα του έλαμπε διαμέσου του. Δεν είχε μιλήσει για την πίστη του, όμως βάδιζε στον δρόμο του Κυρίου. Και το παράδειγμα του σαν Χριστιανός, με το να βρει τον χρόνο να βοηθήσει μια ομάδα από αγνώστους κάπου εκεί πάνω στα βουνά ενώ έκανε τόσο κρύο, είναι κάτι το οποίο πάντα θα θυμάμαι.

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2017 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-195-X

ΟΛΑ ΘΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ KOOS STENGER

ΕΝΩ ΣΕΡΦΑΡΑ ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ, έπεσα πάνω σε ένα τεστ που είχε να κάνει με την Αισιοδοξία. Αν και θεωρώ τον εαυτό μου αρκετά θετικό άτομο, (με χώρο για βελτίωση βέβαια), εντούτοις ήθελα να δω αν είχα δίκιο. Μια και το τεστ απαιτούσε ελάχιστο χρόνο, συμπλήρωσα τις απαντήσεις.

Όταν εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα, δεν με εξέπληξαν. Υπήρχε μια πρόταση που αναφερόταν στην τάση μου να ανησυχώ πάρα πολύ και μια άλλη για την άσχημη συνήθεια που έχω στο να αφιερώνω πολύ χρόνο και σκέψη στις χειρότερες πιθανές εκβάσεις. Όμως το συμπέρασμα από μόνο του ήταν ενθαρρυντικό: «Σε γενικές γραμμές, σπάνια θεωρείτε τον κόσμο σαν κάποιο μέρος με άσχημες εμπειρίες και γεγονότα. Τείνετε να επενδύετε την εμπιστοσύνη σας και την πίστη σας στο ότι όλα θα πάνε καλά στο τέλος».

Καθώς διάβαζα την τελευταία πρόταση, χαμογέλασα. Παρ' όλες τις

δυσκολίες και τα βάσανα, πιστεύω ότι τα πράγματα θα πάνε καλά στο τέλος. Το πώς θα πάνε καλά δεν το γνωρίζω, όμως πιστεύω ότι ο Θεός νοιάζεται και ότι Αυτός πάντα κρατά τον λόγο Του. Όταν Αυτός υπόσχεται ότι θα με φυλάξει μέχρι το τέλος, γνωρίζω ότι θα το κάνει.

Δεν πιστεύα πάντα σ' Αυτόν, ούτε πιστεύα πάντα ότι τα πράγματα θα πάνε καλά στο τέλος. Στο παρελθόν οι μέρες μου ήταν γεμάτες άγχος, δάκρυα και ανησυχία, όταν ένοιωθα ότι με βάρυναν όλα τα προβλήματα του κόσμου, τα οποία μαζί με τις δικές μου ανασφάλειες για τη ζωή, την υγεία, τα οικονομικά, την οικογένεια και το μέλλον, ήταν πάρα πολλά για να τα αντέξω μόνος μου. Όμως ανακάλυψα τη λύση όταν πίστεψα στον Θεό και η πίστη μου άρχισε να αυξάνει με τη μελέτη του Λόγου Του.

Ένας γνωστός μου έχει ένα σοβαρό πρόβλημα με την υγεία του. Δεν έχει απλά ένα κρύωμα, ούτε γρίπη, αλλά ένα σοβαρό θέμα υγείας

που τον έχει αναγκάσει να υπόκειται σε εντατική ιατρική παρακολούθηση τα τελευταία 10 χρόνια.

Δυστυχώς, η πίστη ήταν το τελευταίο πράγμα που είχε στον νου του. «Δεν χρειάζομαι τον Θεό», μου είχε πει. «Μπορώ να τα καταφέρω μόνος μου!»

Όμως δεν μπορεί. Δεν του έχει δοθεί η δυνατότητα να μπορεί, επειδή όμως νομίζει ότι πρέπει να το κάνει, η ζωή του είναι πολύ πιο δύσκολη απ' ό,τι θα χρειαζόταν να είναι.

Δεν είμαι καλύτερος απ' αυτόν. Δεν είμαι ούτε πιο έξυπνος, ούτε πιο υπομονετικός, ούτε πιο επίμονος. Όμως υπάρχει κάτι το οποίο έχω εγώ, το οποίο δεν έχει αυτός.

Έχω πίστη στο ότι ο Θεός νοιάζεται.

Και αυτό είναι το μυστικό.

Ο KOOS STENGER ΕΙΝΑΙ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΗΝ
ΟΛΛΑΝΔΙΑ. ■

ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ Ή ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIA FONTAINE

Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΒΙΩΣΕΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΟΥ που τις θυμόμαστε σαν «μαύρες νύχτες» – τραγωδίες ή δυσκολίες για τις οποίες δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι και μερικές φορές ήταν το άμεσο αποτέλεσμα από κάποιες εσφαλμένες επιλογές ή άκαρδες πράξεις κάποιων άλλων. Το πώς αντιδρά ο καθένας σε αυτές τις αδικίες, καθορίζει το αν θα γίνουν πιο πικροί ή πιο καλοί.

Εκείνοι που δυσκολεύονται να δούνε κάποιο καλό στις δυσκολίες που βίωσαν μπορεί συχνά να γίνουν μνησικάκοι, κάτι το οποίο θα τους κάνει ακόμα πιο δυστυχημένους. Μπορεί και να αδικήθηκαν, όμως ο Ιησούς θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει με κάποιο τρόπο αυτές τις καταστάσεις, για καλό τους. «Ξέρουμε ότι όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Θεό, τους προσκαλεσμένους σύμφωνα με τον προορισμό Του».¹

Είναι πολύ πιθανό, πως σε πολλές από αυτές τις περιπτώσεις που οι άνθρωποι θεωρούν ως «σφάλματα»,

οι περιστάσεις να χρησιμοποιήθηκαν ή ακόμα και να μηχανεύτηκαν από το Θεό ώστε να μπορέσει Αυτός να τους κάνει καλύτερους, ή να τους φέρει πιο κοντά σε Αυτόν ή να τους διδάξει κάτι ή ίσως και σαν ένα τεστ. Δεν είναι ότι ο Θεός ήθελε να συμβούν αυτά τα πράγματα, επειδή Αυτός θέλει πάντα το καλύτερο για τα παιδιά Του. Όμως αφού συνέβησαν, θέλει να τα μετατρέψει σε κάτι χρήσιμο. Έτσι είναι Αυτός – και μπορεί και θα μετατρέψει οτιδήποτε προς το καλό μας, αν εμείς Του το επιτρέψουμε.

Το να ανακαλύπτουμε το καλό σε μια άσχημη κατάσταση δεν είναι απλά μια άσκηση σαν το «παιχνίδι της χαράς» της Πολυάννας ή μια καλή ιδέα, είναι ζωτικής σημασίας για τη συναισθηματική μας και πνευματική μας ευεξία. Αν δεν μπορούμε να αποδεχτούμε ότι υπήρχαν και κάποιες αχτίδες φωτός σε κάποια από τα σύννεφα του παρελθόντος μας, τότε είναι πιθανόν ότι ποτέ δεν θα συγχωρέσουμε πλήρως ούτε θα ξεχάσουμε εκείνα τα πράγματα – και αυτό μπορεί να μας οδηγήσει σε πικρία.

Γι' αυτό το λόγο είναι ζωτικής σημασίας να μην αφήνουμε τους

εαυτούς μας να αναλογίζονται καταστάσεις του παρελθόντος, ανεξάρτητα από το πόσο απαισίες ήταν και να θυμόμαστε μόνο τα άσχημα πεπραγμένα. Ίσως να μην είναι η καλύτερη ανάμνησή μας, ίσως και να μας πονάει, αν όμως ζητήσουμε από τον Θεό να μας δείξει επακριβώς πώς θα ήθελε να αντλήσουμε ό,τι καλύτερο γίνεται από εκείνη την κατάσταση, Αυτός θα μπορέσει να μας απελευθερώσει από εκείνη την πικρία ή οποιαδήποτε άλλα νοσηρά συναισθήματα και να μας κάνει νικηφόρους.

Υπάρχει μεγαλύτερος θρίαμβος από το αντλούμε καλό μέσα από το κακό; Είναι ο θεμελιώδης τρόπος για να ξεπεράσουμε τις πληγές του παρελθόντος – όχι με πικρία και σκέψεις αντεκδίκησης, αλλά με το να αφήνουμε το Θεό να μας κάνει καλύτερους μέσα απ' αυτές.

Η MARIA FONTAINE ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, PETER AMSTERDAM, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

1. Ρωμαίους 8:28

ΑΔΥΝΑΜΗ ΚΙ ΟΜΩΣ ΔΥΝΑΤΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ EVELYN SICHROVSKY

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΕΝΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ, έκανα κάποια εγχείρηση η οποία άλλαξε ριζικά τη ζωή μου. Όταν με μετέφεραν επειγόντως στο νοσοκομείο με πολύ δυνατούς πόνους χαμηλά στο δεξί μέρος της κοιλιάς μου, οι εξετάσεις έδειξαν πως υπήρχε μια μεγάλη γαγγραινώδης κύστη η οποία είχε ανοίξει και χρειαζόταν επειγόντως να εγχειριστεί. Ο χειρουργός με διαβεβαίωσε ότι μέσα σε δύο μήνες θα ήμουν μια χαρά και εγώ πίστεψα την υπόσχεσή του.

Όμως λίγο καιρό μετά αφού βγήκα, η υγεία μου συνέχιζε να χειροτερεύει, καθώς άρχιζα να βιώνω μια περίεργη διαταραχή στη χώνεψη με κύρια χαρακτηριστικά ένα σοβαρό φούσκωμα, δυσπεψία, ζαλάδα, απώλεια βάρους και παλινδρόμηση. Μετά από πολλαπλές εξετάσεις και γνωματεύσεις ειδικών, έμαθα πως έπασχα από εντερικές συμφύσεις και άλλου είδους γαστρεντερολογικά προβλήματα τα οποία είχαν προκληθεί από τις εσωτερικές χειρουργικές ουλές που είχαν γίνει.

Η κατάσταση αυτή μου προξενούσε καθημερινή δυσφορία και απαιτούσε αυστηρή δίαιτα από μέρους μου. Προσευχόμουν και αναζητούσα απεγνωσμένα κάποια

θεραπεία, πιστεύοντας ότι κάπου έπρεπε να υπάρχει ένα «χαρούμενο τέλος» και ότι θα ήμουν πάλι υγιής, χωρίς πόνους και με την ικανότητα να τρώω ό,τι μου αρέσει. Όμως με το πέρασμα του χρόνου, γινόταν όλο και πιο ξεκάθαρο πως αν και σιγά-σιγά θα ξαναέβρισκα μέρος της φυσικής μου δύναμης, οι επιπτώσεις του χειρουργείου θα ήταν μόνιμες.

Αυτή η πραγματικότητα με διέλυσε. Η κατάσταση μου ήταν τόσο επίπονη και θλιβερή σε σημείο που δεν μπορούσα καν να φανταστώ πια τι «καλό» θα έβγαине από όλα αυτά,¹ όμως άρχισα να ευχαριστώ τον Θεό για την αγάπη Του, τη σοφία και τα οφέλη που θα προερχόταν από τις δοκιμασίες που περνούσα. Βαθμηδόν, βρήκα τη γαλήνη και το κουράγιο να αποδεχθώ την κατάσταση μου σαν ένα δώρο από τον Θεό και αυτό έκανε τις ταλαιπωρίες να γίνουν πιο υποφερτές και με βοήθησε επίσης να επανεκτιμήσω τις ευλογίες που δεν είχα παρατηρήσει πριν.

Κατά κάποιο τρόπο η υγεία μου έχει βελτιωθεί, όμως μερικά από τα μετεγχειρητικά μου προβλήματα είναι μη ανατρέψιμα. Όπως και να έχει, έμαθα να είμαι ευγνώμων για τους πόνους και τους περιορισμούς. Έμαθα να εκτιμώ τη ζωή μου, την οικογένειά μου και τους φίλους. Έμαθα να δείχνω

περισσότερη συμπόνια και κατανόηση για τους άλλους. Ανακάλυψα πως η καρτερικότητα και η ανθεκτικότητα καλλιεργούνται, όταν εγώ αφήνω τις πληγές της ζωής να εμβαθύνουν τον χαρακτήρα μου αντί να υπαγορεύουν τη διάθεσή μου ή να καταστρέφουν την ευτυχία μου.

Πάνω απ' όλα, βίωσα το ότι ο Θεός μπορεί να μας ενδυναμώνει μέσα από την αδυναμία μας και να μας δώσει θρίαμβο μέσα από τις δοκιμασίες. Με όλα αυτά που έχω περάσει, Αυτός έχει δυναμώσει την πίστη μου, με δίδαξε να εξαρτώμαι απ' Αυτόν και μου έχει δώσει τη δική Του χαρά, μια χαρά η οποία διαρκεί και υπερβαίνει τις ταλαιπωρίες που περνάω. Όπως υποσχέθηκε στον απόστολο Παύλο, «Αρκεί σε σένα η χάρη Μου» επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή Μου φανερώνεται τέλεια».² Με τη βοήθεια του Θεού, η απάντηση του Παύλου είναι επίσης και η δική μου: «Με βαθύτατη ευχαρίστηση, λοιπόν, θα καυχηθώ περισσότερο στις αδυναμίες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού. ... Επειδή, όταν είμαι αδύναμη, τότε είμαι δυνατή».³

Η EVELYN SICHROVSKY ΕΙΝΑΙ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ. ΚΑΝΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ. ■

1. βλ. Ρωμαίους 8:28
2. Κορινθίους Β' 12:9
3. Κορινθίους Β' 12:9-10

ΑΠΟ ΤΟΝ
MICHAEL OWENS

ΕΝΑ ΔΩΡΟ ΓΙΑ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΙΑ

ΘΕΛΑΤΕ ΠΟΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΑΤΙ ΚΑΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ κάποιον ή επιθυμούσατε να κάνετε μια διαφορά στον κόσμο και οι καλές σας προθέσεις να μην ορθοπόδησαν επειδή εσείς σκεφτόσασταν ότι ίσως οι προσπάθειές σας δεν θα έφερναν αποτέλεσμα;

Κάτι τέτοιο συνέβη το προηγούμενο καλοκαίρι όταν η σύζυγός μου κι εγώ σταματήσαμε να φάμε σε ένα εστιατόριο που σέρβιρε τηγανητό κοτόπουλο. Αφού παραγγείλαμε, πήραμε τους δίσκους μας με το φαγητό και καθίσαμε σε ένα τραπέζι στη μέση της τραπεζαρίας.

Σε ένα κοντινό τραπέζι κάθονταν δύο νεαροί, προφανώς αδέρφια. Παρατήρησα πως μοιραζόντουσαν ένα γεύμα μεταξύ τους και ήταν το πιο φθηνό και πιο μικρό που υπήρχε στο μενού. Εκτός από αυτό, ένας από τους δύο, δεν έδειχνε να είναι καθόλου καλά.

Τότε μου ήρθε μια σκέψη: *Παρήγγειλε τους εσύ άλλο ένα γεύμα. Ξεκίνησα λοιπόν να σηκωθώ και να πάω να το παραγγείλω, όταν μια άλλη σκέψη με έκανε να σταματήσω: Πώς θα πας να τους το προσφέρεις στο τραπέζι τους; Μάλλον δεν θα αποδεχθούν*

μια τέτοια φιλανθρωπία από κάποιον ξένο συν το ότι θα δείχνεις σαν χαζός να στέκεσαι εκεί με μια μερίδα φαγητού με κοτόπουλο στα χέρια σου!

Αμέσως ξανακάθισα στη θέση μου.

Μετά από λίγα λεπτά αγωνίας, κοίταξα τη σύζυγό μου και της εξήγησα την κατάσταση. Κοίταξε προς τα αδέρφια, μετά γύρισε προς τα εμένα και μου είπε, «Αν ο Θεός το έβαλε στην καρδιά σου να τους αγοράσεις ένα γεύμα, αυτό πρέπει να κάνεις!»

Η ενθάρρυνση της ήταν ό,τι έπρεπε να ακούσω. Πήγα λοιπόν και παρήγγειλα περισσότερο φαγητό για αυτούς. Συνέχιζα όμως να μην είμαι σίγουρος αν έπρεπε να πάω στο τραπέζι τους και να τους το προσφέρω. Όμως σύντομα λύθηκε και αυτό το πρόβλημα.

Ο μικρότερος από τα δύο αδέρφια πλησίασε στον πάγκο να ζητήσει λίγο κέτσαπ. Του ζήτησα να περιμένει για ένα λεπτό, καθώς οι μάγειροι ετοιμάζαν το φαγητό που παρήγγειλα γι' αυτούς.

Τα μάτια του άρχισαν να δακρύνουν καθώς άρχισε να μου εξηγεί για τον αδελφό του που καθόταν στο τραπέζι και ο οποίος δεν θα ζούσε

για πολύ ακόμα και ήταν ο λόγος που του έδωσαν εξιτήριο από το νοσοκομείο και τον έστειλαν για να περάσει τις τελευταίες του μέρες με την οικογένειά του. «Και επειδή του αρέσει πάρα πολύ το τηγανητό κοτόπουλο, γι' αυτό και ήρθαμε εδώ για να απολαύσει ένα τέτοιο γεύμα. Όμως βλέπετε, μια και τα οικονομικά μου δεν είναι και τόσο καλά, είναι ο λόγος που μοιραζόμαστε μια μερίδα μαζί. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ!»

Τώρα ήταν η σειρά μου να δακρύνω, καθώς αντιλήφθηκα πόσο εύκολο ήταν να μου ξεφύγει αυτή η ευκαιρία να γίνω μια ευλογία σε αυτά τα δύο αδέρφια. Η έγνοια μου για το ότι η προσφορά μου δεν θα ήταν καλοδεχούμενη, ήταν εντελώς αβάσιμη και με το να κάνω πράξη αυτό που ένοιωσα να λείει μέσα μου ο Θεός πρόσθεσε έστω και λίγη χαρά στη δύσκολη κατάσταση που βρισκόταν αυτοί.

Ο MICHAEL OWENS ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΚΑΝΟΥΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΥ ΖΟΥΝΕ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΦΛΩΡΙΔΑ. ■

Το χρυσό νήμα της πίστης

ΑΠΟ ΤΗΝ IRIS RICHARD

ΠΡΙΝ ΞΕΚΙΝΗΣΩ ΤΗ ΜΕΡΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΛΑ ΟΣΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΑΝΩ, αφιέρωσα μισή ώρα σε μελέτη, προσευχή και συλλογισμό. Ανοίξα τη Βίβλο μου και έπεσα στο Εβραίους 11, ένα κεφάλαιο το οποίο καλείται και Κεφάλαιο της Πίστης. Ενώ διάβαζα για όλα τα καταπληκτικά θαύματα που είχε επιτελέσει η πίστη σε τόσες άλλες εποχές, αντιλήφθηκα πως πολλές από αυτές τις περιπτώσεις ταίριαζαν και στη δική μου ζωή επίσης. Μια και τώρα ήμουν 60 χρονών, αφιέρωσα λίγη ώρα αναλογιζόμενη το οδοιπορικό μου σε αυτόν τον δρόμο της πίστης μέχρι σήμερα και συνέταξα το δικό μου Κεφάλαιο της Πίστης.

Μέσα από την Πίστη, βρήκα τη δύναμη να υπομείνω τις πολλές προκλήσεις που παρουσιάστηκαν στη ζωή μου.

Με Πίστη, πριν 20 χρόνια, ξεκίνησα για την Αφρική και ο Θεός ποτέ δεν έπαψε να τηρεί τις υποσχέσεις Του όσον αφορά την προστασία μου εδώ.

Η Πίστη με εφοδίασε με καρτερικότητα ώστε εγώ να τα βγάλω πέρα όταν ήμουν άρρωστη για πάρα πολύ καιρό και έφερε κοντά μου τα σωστά άτομα για να με βοηθήσουν.

Μέσω της Πίστης, ο κύκλος της προσφοράς τον οποίον ξεκίνησα πριν πολλά χρόνια, έχει συνεχιστεί, έχει αυξηθεί και έχει εμπνεύσει και άλλους να λάβουν μέρος και ποτέ δεν μας έλλειψε κάτι.

Με την Πίστη, οι οικονομικές δυσχέρειες ξεπεράστηκαν και τα εμπόδια παραμερίστηκαν. Όταν τα πυκνά σύννεφα κάλυπταν το μονοπάτι μου, αυτά διαλύονταν τη σωστή στιγμή και όλα γίνονταν ξεκάθαρα και πάλι.

Όταν έφτασα σε σημαντικά σταυροδρόμια στη ζωή, η Πίστη με παρακίνησε να τραβήξω προς τη σωστή κατεύθυνση.

Σε καιρούς απογοήτευσης, όταν η Πίστη φαινόταν να τρεμοσβήνει, το φως του Λόγου του Θεού ξαναδυνάμωνε τη φλόγα της και αναζωπύρωνε μια νέα ελπίδα.

Μέσω της Πίστης, ο πόνος που προήλθε από τον θάνατο ενός παιδιού, θεραπεύτηκε και εγώ ανακάλυπα μεγάλη παρηγοριά στον Λόγο του Θεού.

Η Πίστη, που ενδυναμώθηκε με την προσευχή, έκανε θαύματα, έκτισε γέφυρες εκεί που δεν υπήρχαν και δημιούργησε δυνατότητες μέσα από φαινομενικές ήττες.

Η Πίστη έφερε νίκη ενάντια

στην αρρώστια και την αντίθεση, μετατρέποντας τα μειονεκτήματα σε χρυσές ευκαιρίες.

Η Πίστη έριξε φως ακόμα και στα πιο σκοτεινά περάσματα στο οδοιπορικό της ζωής μου και φώτιζε μέσα από το κάθε τούνελ.

Με την Πίστη, μια φίλη μου θεραπεύτηκε από καρκίνο και απέκτησε και η ίδια τη δύναμη να προσεγγίζει και να παρηγορεί άλλα άτομα που έπασχαν από την ίδια ασθένεια.

Η Πίστη ανανέωσε το όραμά μου, όταν όλα έδειχναν ανέλπιδα.

Μέσω της Πίστης, σκληρές καρδιές εξευμενίστηκαν, απελπισμένες ψυχές διασώθηκαν και η κατάθλιψη θεραπεύτηκε.

Η Πίστη ήταν εκείνο το χρυσό φένο νήμα στο υφαντό της ζωής μου και απέδειξε ξανά και ξανά ότι είναι αρκετή για να αντέξει οποιαδήποτε θύελλα. Ακόμα και αν όλα χάνονταν εκτός από την πίστη στον Θεό και τη δική Του καλοσύνη, η απόλεια δεν θα ήταν καθόλου αισθητή.

Η IRIS RICHARD ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΛΩΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

ΣΤΟ ΚΑΜΙΝΙ Τ

ΑΠΟ ΤΗΝ JEWEL ROQUE

Ο ΣΕΔΡΑΧ, Ο ΜΙΣΑΧ, Ο ΑΒΔΕΝΕΓΩ και ο φίλος τους ο Δανιήλ, ήταν τέσσερεις νεαροί που ίσως να μην τους γνώριζε κανείς αν δεν είχαν συμβεί μερικά αξιοσημείωτα γεγονότα στη ζωή τους.

Η ιστορία αρχίζει περίπου 500 χρόνια προ Χριστού και οι νεαροί αυτοί συλλαμβάνονται και μεταφέρονται αιχμάλωτοι από την πατρίδα τους σαν σκλάβοι του Ναβουχοδονόσωρ, βασιλιά της Βαβυλωνιακής Αυτοκρατορίας.

Δεν γνωρίζουμε τις ηλικίες του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδένεγώ, ίσως να ήταν νεαροί έφηβοι, ούτε πώς ήταν η ζωή τους πριν βρεθούν στην εξορία. Γνωρίζονταν μεταξύ τους; Ίσως να ήταν φίλοι και να είχαν τα ίδια όνειρα και ελπίδες. Ίσως ένας απ' αυτούς να ονειρευόταν να κάνει καμιά δωδεκάδα παιδιά όπως ο προπάππος του ο Ιακώβ και να τα δίδασκε να πιστεύουν στον Θεό.

1. Δανιήλ 3:16-18
2. Δανιήλ 3:29
3. www.just1thing.com

Ίσως ο ένας τους να ήθελε να γίνει δάσκαλος. Μετά ήταν και ο άλλος που έλεγε τις ιστορίες, που είπε στους άλλους, «Εκπληρώστε εσείς τα όνειρά σας και εγώ θα πω την ιστορία κατόπιν».

Όμως όλα αυτά τα όνειρα και οι ελπίδες, όποια και να ήταν, παραμερίστηκαν όταν η γη τους καταλήφθηκε και αυτοί πάρθηκαν αιχμάλωτοι. Πώς να ήταν οι πρώτες μέρες και νύχτες; Αλυσοδεμένοι και φρουρούμενοι; Όλοι μαζί στοιβαγμένοι σαν τα ζώα, αναζητώντας μεταξύ τους κάποιον γνωστό τους; Κάποιος θα μπορούσε να φανταστεί πως ήταν να βρίσκουν ο ένας τον άλλον, να παραμένουν μαζί και ο πιο αισιόδοξος της ομάδας να λέει στους άλλους, «Μην φοβάστε, ο Θεός είναι μαζί μας. Ανεξάρτητα απ' το τι θα συμβεί, είμαστε στα χέρια Του». Οι άλλοι συμφωνούν, ίσως και να κάνουν μια συνθήκη μεταξύ τους πως ανεξάρτητα απ' ό τι και να συμβεί αυτοί θα παραμείνουν πιστοί στον Θεό.

Και το 'παν και το 'καναν. Καταρχάς, αρνήθηκαν να φάνε

φαγητό απ' το ίδιο το τραπέζι του βασιλιά. Και θα πρέπει να υπήρχαν όλων των ειδών οι τέρψεις και οι νοστιμιές. Όμως αυτοί δεν άγγιξαν τίποτα.

Λέτε να τους ήταν δύσκολο να αποφύγουν τις νοστιμιές από το τραπέζι του βασιλιά; Ίσως, όμως το έκαναν για να μείνουν πιστοί στους διατροφικούς νόμους που είχε δώσει ο Θεός στον λαό τους. Αυτή η επιλογή δεν ήταν σπουδαία, όμως οι ζωές μας απαρτίζονται από τέτοιου είδους απλές επιλογές. Δείχνουν τόσο απλοϊκές, όταν στην πραγματικότητα, ίσως και να καθορίζουν την πορεία του πεπρωμένου μας.

Αργότερα, όταν ο Ναβουχοδονόσωρ διέταξε τους πάντες στο παλάτι να προσκυνήσουν το είδωλό του, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδένεγώ αρνήθηκαν να προσκυνήσουν. Ένας Θεός ξέρει τι σκέψεις περνούσαν από το μυαλό τους εκείνη τη στιγμή, πόσο αποτροπιασμό ένοιωθαν για την αυθάδεια ενός επίγειου βασιλιά που έδινε εντολή στους υπηκόους του να λατρεύσουν αυτόν

ης ΦΩΤΙΑΣ

τον ίδιο. Όμως η δική τους απάντηση ήταν σεβάσμια, γαλήνια, ψύχραιμη και γεμάτη εμπιστοσύνη.

«Βασιλιά Ναβουχοδονόσωρ: Εμείς δεν έχουμε ανάγκη να σου απαντήσουμε για το πράγμα αυτό. Αν είναι έτσι ο Θεός μας, που εμείς λατρεύουμε, είναι δυνατός να μας ελευθερώσει από το καμίνι της φωτιάς που καίει· και από το χέρι σου, βασιλιά, θα μας ελευθερώσει. Αλλά και αν όχι, ας είναι σε σένα γνωστό, βασιλιά, ότι τους θεούς σου δεν τους λατρεύουμε, και τη χρυσή εικόνα, που έχεις στήσει, δεν την προσκυνούμε».¹

Η απόκριση του Ναβουχοδονόσωρ ήταν πολύ λιγότερο γαλήνια και συγκρατημένη. Έδωσε διαταγή να ριξουν περισσότερα ξύλα στο καμίνι. Το αποτέλεσμα ήταν η φωτιά να γίνει τόσο δυνατή ώστε να κάψει και εκείνους που έριξαν τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδέ-νεγώ μέσα σ' αυτήν. Όμως μέσα σε λίγα λεπτά, ο βασιλιάς αντιλήφθηκε κάτι το απροσδόκητο.

Όταν ο Βασιλιάς Ναβουχοδονόσωρ κοίταξε μέσα στις φλόγες, είδε τους

τρεις νέους να περπατάνε και ανάμεσά τους – λάμποντας πιο δυνατά από τις φλόγες – ήταν ένας άλλος τον οποίον αναγνώρισε κάπως – ίσως επειδή ανεξάρτητα από τα θρησκευτικά μας πιστεύω, όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα τέτοιο θέαμα, δεν υπάρχει τρόπος να λαθέψουμε. Γνώριζε ότι ήταν ο Ιησούς, ο Γιος του Θεού και φώναζε τους θαρραλέους και γενναίους νέους να βγούνε από τη φωτιά.

Και αυτοί εξήλθαν άθικτοι, χωρίς καν τη μυρωδιά από την κάπνα πάνω στα ρούχα τους. Και ο βασιλιάς εξέδωσε άλλο ένα βιαστικό διάταγμα: «ότι κάθε λαός, έθνος, και γλώσσα, που θα μιλήσει κακό ενάντια στον Θεό του Σεδράχ, του Μισάχ, και του Αβδέ-νεγώ, θα καταμελιστεί, και τα σπίτια τους θα γίνουν κοπρώνες· επειδή, δεν υπάρχει άλλος θεός, που να μπορεί να ελευθερώσει με τέτοιον τρόπο».²

Τι έφερε τον Υιό του Θεού μέσα στο καμίνι της φωτιάς; Αυτοί οι τρεις νέοι ήταν μακριά από πατρίδα και αγαπημένους και από οτιδήποτε μπορούσε να τους προσφέρει κάποια

στήριξη. Πιάστηκαν όμως από την πίστη τους και θεωρώ πως ήταν αυτή η πίστη που Τον έφερε δίπλα τους τη στιγμή που αυτοί Τον χρειάζονταν περισσότερο.

Είναι αυτό που Τον φέρνει δίπλα μας και σήμερα επίσης. Μια απλή προσευχή, μια απόφαση να Τον εμπιστευτούμε. Λίγα απλά λόγια ή μια απόφαση όταν δεν γνωρίζουμε προς τα πού πάνε τα πράγματα. Μια πίστη πως ακόμα και μέσα στις φλόγες, ο Θεός είναι ικανός να μας σώσει.

Ο Ιησούς, είναι πάντα ικανός από τον θρόνο της χάρις Του, να προστατεύει και να τιμά εκείνους που Τον εμπιστεύονται.

Η JEWEL ROQUE ΕΖΗΣΕ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ ΓΙΑ 12 ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ. ΤΩΡΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ, ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΑΡΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ PODCAST ΣΤΟ JUST 1 THING,³ ΕΝΑΝ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ
ROSANE PEREIRA

ΑΚΟΥΣΤΕ τη ΜΕΛΟΔΙΑ

ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ *Η ΜΕΛΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ*¹, η ηγουμένη λέει στη Μαρία, τη ζωηρή και ενθουσιώδη μοναχή, να αφήσει το μοναστήρι για να πάει να βοηθήσει μια οικογένεια με πολλά παιδιά, που είχαν χάσει τη μητέρα τους. Όταν αυτή αντιστέκεται στην πρότασή της, η ηγουμένη την ρωτάει, «Ποιο είναι το πιο σημαντικό πράγμα που έμαθες στην παραμονή σου εδώ στο μοναστήρι;» «Να ανακαλύπτω ποιο είναι το θέλημα του Θεού», αποκρίνεται η Μαρία, «και να το κάνω με όλη μου την καρδιά». Έτσι, αν και νοιώθει κάπως τρομαγμένη, αυτό και αποφασίζει να κάνει, για να εκπληρώσει τον υπέρτατο σκοπό που είχε γι' αυτήν ο Θεός και στην πορεία ανακαλύπτει ευτυχία και ολοκλήρωση.

Όταν ήμουν νέα, είχα μείνει απορημένη με την επιλογή που έκανε ο Ιησούς στον Κήπο της Γεσθημανής.

1. Robert Wise. 20th Century Fox, 1965.
2. Ματθαίου 26:39

Έκλαψε, προσευχήθηκε ... και κατόπιν ενέδωσε, λέγοντας: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας παρέλθει από Μένα αυτό το ποτήρι· όμως, όχι όπως Εγώ θέλω, αλλά όπως Εσύ».² Μπορούσε να μην είχε πεθάνει, όμως το έκανε, για χάρη μας. Πάντα δυσκολευόμουν να κατανοήσω το βάθος αυτών των λέξεων, όμως προσπαθώ να μάθω.

Θυμάμαι, μια φορά, μόλις είχα γεννήσει, όταν είχαν ζητήσει από τον σύζυγό μου να οδηγήσει μια ομάδα από νέους σε ένα τριήμερο Χριστιανικό σεμινάριο στην Κόρντοβα, στην Αργεντινή. Ήταν καλός οδηγός και ήταν το μόνο άτομο που οι οργανωτές και οι γονείς εμπιστευόνταν για αυτό το ταξίδι. Όμως εγώ ένοιωθα πολύ στεναχωρημένη, επειδή θα με άφηνε για αυτές τις λίγες μέρες και αυτό του το είπα, και αυτό έκανε τα πράγματα άβολα. Μόνον όταν επέλεξα να αποδεχθώ ότι αυτό ήταν το σωστό για να γίνει, ένοιωσα γαλήνη μέσα μου και στο τέλος όλα πήγαν μια χαρά. Το ταξίδι του συζύγου μου πήγε πολύ καλά, ενώ εγώ είχα

τη βοήθεια που χρειάστηκα από τους φίλους μας.

Ένας Χριστιανός ηγέτης στις μέρες μας είπε πως η ζωή είναι σαν μια όμορφη μελωδία που παίζει συνέχεια – απλά πρέπει να μάθουμε πώς να συντονιζόμαστε μαζί της. Όπως τραγούδησε και η φροιλάν Μαρία στην παραπάνω ταινία, «Οι λόφοι ζωντανεύουν από τον ήχο της μουσικής» – έτσι και η μουσική του Δημιουργού παίζει παντού και μπορούμε κι εμείς να συμμετάσχουμε στην ορχήστρα Του με το να κάνουμε το θέλημα Του σε καθημερινή βάση. Δεν έχει σημασία τι όργανο παίζουμε ή ακόμα και αν κτυπάμε παλαμάκια μόνο – όπως και να έχει, μπορούμε όλοι μας να είμαστε μέλη αυτής της υπέροχης συμφωνίας Του!

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

Ένα μάθημα από τον Μπο

ΑΠΟ ΤΗΝ JOYCE SUTTIN

Ο Μπο ήταν το Λαμπραντόρ μας και του άρεζε να κολυμπάει στην πισίνα μας. Η ζωή του ήταν όλο κινητικότητα και η πισίνα ήταν το βασίλειό του. Μια μέρα, ο γιος μου μάθαινε κάποιες νέες κινήσεις στην κολύμβηση και προσπάθησε να μείνει ακίνητος ανάσκελα. Ο Μπο νόμισε πως το παιδί κινδύνευε και πήδηξε στην πισίνα για να τον σώσει. Ενστικτωδώς, έσπρωξε το κεφάλι του γιου μου προς τα πάνω και τον αγκάλιασε με τις πατούσες του προσπαθώντας να τον βγάλει έξω απ' την πισίνα. Ο καημένος ο γιος μου έκανε ό,τι μπορούσε για να αποφύγει τον Μπο και κατέληξε με νερό στα πνευμόνια του ενώ το στήθος γέμισε γρατζουνιές.

Είπα μπράβο στον Μπο ενώ τίναζε τα νερά από πάνω του και προσμένοντας ανυπόμονα να του πω πώς ένιωθα γι' αυτό που συνέβη. Ήξερα ότι έκανε περισσότερο κακό από καλό, όμως κατάλαβα πως και εγώ η

ίδια είχα κάνει συχνά κάτι παρόμοιο στις σχέσεις μου με τους άλλους.

Τις προάλλες συζητούσα με κάποιον για τη σχέση του με τον έφηβο γιο του και του είπα τη γνώμη μου. Μετά από σαράντα και κάτι χρόνια σαν γονιός και σαν γιαγιά και έχοντας διδάξει η ίδια πάρα πολλούς έφηβους, η σοφία μου ήταν στην πραγματικότητα πάρα πολύ απλή: «Μην παίρνετε τα πράγματα τόσο προσωπικά».

Είναι δύσκολο να μην αντιδράσεις με νεύρα, με θυμό και να μην ενοχληθείς όταν νοιώθεις προσβεβλημένη. Είναι δύσκολο να μην το πάρεις προσωπικά, όταν σου έχουν μιλήσει άσχημα ή σε έχουν ενοχλήσει, συν τις φορές που εσείς θέλατε να κάνετε κάτι όμως έπρεπε να σταματήσετε για να ακούσατε τα λεγόμενα των παιδιών σας και να τα φροντίσετε.

Είναι δύσκολο να παραμείνετε σιωπηλοί, να παρακολουθείτε και να προσεύχεστε, γνωρίζοντας ότι είπατε ό,τι έπρεπε να ειπωθεί και κάνατε ό,τι μπορούσατε να κάνετε. Τώρα

είναι η στιγμή να τραβηχτείτε στην άκρη λιγάκι και να τα αφήσετε να προσπαθήσουν. Αφήστε τα να κάνουν εκείνη την άτσαλη βουτιά. Αφήστε τα να δοκιμάσουν καινούργιους τρόπους κολύμβησης. Αφήστε τα να αντιγράψουν τους φίλους τους. Όμως μην πηδάτε στην πισίνα όπως έκανε ο Μπο προσπαθώντας να τα διασώσετε πρόωρα. Απλά παρακολουθείστε τα από κοντά και περιμένετε να καλέσουν για βοήθεια. Και προσευχηθείτε. Γιατί στο τέλος, μόνο η προσευχή και η ανιδιοτελής αγάπη είναι αυτά που κάνουν τη διαφορά.

Αν παρεμπιπτόντως ζητήσουν τη βοήθειά σας, μην τα μαλώσετε για εκείνες τις φορές που δεν το έκαναν. Αν κτυπήσουν την πόρτα σας, μην τους πείτε ότι έχετε δουλειά. Γίνετε μια άγκυρα, ένας βράχος, ένα σημείο σταθερότητας σε έναν ασταθή κόσμο και διαβεβαιώστε τα ότι όλα θα πάνε καλά. Κατόπιν πάρτε τα στην αγκαλιά σας και πάλι, χαρείτε αυτές τις στιγμές, και δώστε τους την πίστη να ξαναπηδήξουν στην πισίνα.

Η JOYCE SUTTIN ΕΙΝΑΙ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ
ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΝΩΗ ΑΠΟΨΗ

ΠΡΟΧΘΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΚΕΦΤΟΜΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ και αυτή η πρόταση ήλθε στον νου μου: «Αυτός δεν άφησε την ψυχή μου στην κόλαση». Ακουγόταν σαν κάποιο κείμενο από τη Βίβλο, όμως δεν ήμουν σίγουρη. Ούτε ήμουν σίγουρη αν αυτός που το έγραψε αναφερόταν στον Ιησού.

Εδώ θα προτιμούσα να πω ότι πήρα τη Βίβλο μου και γύρισα στη σελίδα με το κείμενο αυτό, όμως δεν το έκανα, επειδή πήρα το κινητό μου και πήγα στο Google. Βρισκόταν στη Βίβλο και μπορείτε να το βρείτε στον Ψαλμό 16: «Εσύ δεν θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον άδη».¹

Κατόπιν ήθελα να βεβαιωθώ σε ποιον αναφερόταν ο Δαβίδ, έτσι το έψαξα λίγο περισσότερο. Το κείμενο αυτό αναφέρεται από τον απόστολο Πέτρο στο πρώτο του κήρυγμα την ημέρα της Πεντηκοστής.² Ο Ιησούς μόλις είχε αναληφθεί στον ουρανό και είχε πει στους μαθητές Του ότι θα ελάμβαναν το Άγιο Πνεύμα. Οι πιστοί ακόλουθοί Του κάπως με ανυπομονησία είχαν συγκεντρωθεί όλοι μαζί σε ένα ανάγειο περιμένοντας το τι θα επακολουθήσει. Και τότε το Άγιο Πνεύμα σάρωσε τα πάντα και τους πάντες με τη μορφή γλωσσών φωτιάς και όλοι γέμισαν με δύναμη και τόλμη πρωτόγνωρη.

Εκείνες τις μέρες, η Ιερουσαλήμ ήταν γεμάτη Ιουδαίους από όλο τον κόσμο. Όλοι αυτοί οι θεοσεβείς πιστοί βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ για να γιορτάσουν το Πάσχα – ένα από τα πιο αξιοσημείωτα γεγονότα στο Εβραϊκό ημερολόγιο.

Μόλις γέμισαν με το Άγιο Πνεύμα, οι μαθητές βγήκαν από το ανάγειο που βρισκόταν και άρχισαν να διακηρύσσουν το Ευαγγέλιο δημόσια – σε γλώσσες τις οποίες κανείς τους δεν μιλούσε πριν! Όλοι οι προσκυνητές στην Ιερουσαλήμ έμειναν έκθαμβοι ακούγοντάς τους να μιλάνε στη δική τους γλώσσα. Προσπαθούσαν να κατανοήσουν πώς μπορούσαν να μιλάνε σε γλώσσες που δεν είχαν διδαχθεί. Μερικοί έκαναν και πλάκα λέγοντας: «Πρέπει να είναι μεθυσμένοι».

Τότε ο Πέτρος, ο ίδιος ο Πέτρος που είχε απαρνηθεί τον Ιησού πριν λίγες

μόνο εβδομάδες, σηκώθηκε και μίλησε σ' αυτό το μεγάλο πλήθος: «Δεν είμαστε πωμένοι, είναι μόνο εννέα η ώρα το πρωί. Είμαστε γεμάτοι με το Πνεύμα όπως ακριβώς προφήτεψε ο προφήτης Ιωήλ».

Στη συνέχεια τους εξήγησε πως ο Ιησούς από την Ναζαρέτ, Εκείνος που όλοι γνώριζαν ότι είχε σταυρωθεί πρόσφατα, ήταν ο Γιός του Θεού, τον οποίο ο Θεός ανέστησε από τους νεκρούς. Και εκεί είναι που αναφέρθηκε στη προφητεία του Δαβίδ στον Ψαλμό 16:

«Άνδρες αδελφοί, μπορώ να σας πω με παρρησία για τον πατριάρχη Δαβίδ, ότι και πέθανε και θάφτηκε, και το μήνυμά του είναι μεταξύ μας μέχρι αυτή την ημέρα. Επειδή, λοιπόν, ήταν προφήτης, και ήξερε ότι ο Θεός ορκίστηκε σ' αυτόν με όρκο, ότι από τον καρπό τής οσφύος του θα σηκώσει κατά σάρκα τον Χριστό, για να τον καθίσει επάνω στον θρόνο του, προβλέποντας μίλησε για την ανάστασή του Χριστού, ότι η ψυχή του δεν εγκαταλείφθηκε στον άδη ούτε η σάρκα του είδε φθορά.

1. Ψαλμός 16:10

5. Ιωάννη 16:7

2. βλ. Πράξεις 2

6. Λουκά 11:13

3. Πράξεις 2:29-32

7. www.just1thing.com

4. βλ. Ησαΐα 53:5

Τούτον τον Ιησού ο Θεός τον ανέστησε. Όλοι εμείς είμαστε μάρτυρες αυτού του γεγονότος».³

Το κήρυγμα του Πέτρου ήταν τόσο δυναμικό και εμπνευσμένο ώστε 3.000 πιστοί προστέθηκαν στην εκκλησία εκείνη την ημέρα. Και αυτό ήταν μονάχα η αρχή.

Όταν διάβασα το κεφάλαιο αυτό, εντυπωσιάστηκα πάρα πολύ με το κήρυγμα του Πέτρου. Δεν ήταν απλά γεμάτος δύναμη, αλλά ακουγόταν και μορφωμένος. Αναφέρθηκε στους Εβραίους προφήτες και τις προφητείες και μίλησε με σαφήνεια, κάτι για το οποίο δεν ήταν και τόσο γνωστός πριν. Προφανώς αυτό ήταν δουλειά του Αγίου Πνεύματος.

Μέσα από τον θάνατό Του και την ανάστασή Του, ο Ιησούς μας έδωσε χαρίσματα τα οποία άλλαξαν εντελώς την πορεία της ανθρωπότητας. Αυτά τα χαρίσματα είναι:

1. Η Σωτηρία και μια προσωπική σχέση με τον Θεό,
2. Το Άγιο Πνεύμα και
3. Το χάρισμα της θεραπείας, μέσα απ' όσα υπέφερε Αυτός πάνω στον σταυρό.⁴

Όταν ο Ιησούς βρισκόταν με τους μαθητές Του, δεν μπορούσαν να λάβουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Έπρεπε να αναχωρήσει από κοντά τους ώστε να μπορέσουν αυτοί να λάβουν το Άγιο Πνεύμα: «Εγώ, όμως, σας λέω την αλήθεια· σας συμφέρει να αναχωρήσω Εγώ· επειδή, αν δεν αναχωρήσω, ο Παράκλητος δεν θα 'ρθει σε σας· αλλά, αφού αναχωρήσω, θα Τον στείλω σε σας».⁵

Δεν είχα σκεφτεί ποτέ μου ότι το Άγιο Πνεύμα ήταν κάτι για να γιορτάζεται το Πάσχα, όμως τώρα το πιστεύω. Λόγω της φυσικής αναχώρησης του Ιησού απ' τους μαθητές Του, εκείνοι – κι εμείς – έχουμε τη δυνατότητα να δεχτούμε το χάρισμα του Αγίου Πνεύματος απλά με το να το ζητήσουμε: «Αν, λοιπόν,

εσείς που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλές δόσεις στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο Πατέρας ο ουράνιος θα δώσει Πνεύμα Άγιο σ' εκείνους που ζητούν απ' Αυτόν;»⁶

Ενώ σκεφτόμουν για το Άγιο Πνεύμα απ' αυτή την άποψη, αυτό πρόσθεσε άλλο ένα επιπλέον επίπεδο στην εκτίμησή μου για το Πάσχα. Νοιώθω τόση ευγνωμοσύνη για αυτή την εμβάθυνση και κατανόηση γι' αυτό που έκανε ο Ιησούς για μένα και είναι κάτι το οποίο δεν θα ήθελα να εκλάβω ποτέ σαν ένα δεδομένο.

Η ΜΑΡΑ HODLER ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ. ΣΗΜΕΡΑ ΔΙΑΒΙΕΙ ΣΤΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΑΡΘΗΚΕ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ ΡΟDCAST ΣΤΟ JUST I THING,⁷ ΕΝΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

ΑΝ ΟΜΩΣ;

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΕΙΘΗ PHILLIPS

ΚΑΤΙ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΠΕΙ Ο ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ (1869-1948) ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΞΗΣ, «Δεν γνωρίζω κανέναν άλλον που να έκανε περισσότερα για την ανθρωπότητα απ' ότι ο Ιησούς». Ο περισσότερος κόσμος, είτε Χριστιανοί είτε όχι, θα συμφωνούσαν με αυτό. Όμως μήπως σκεφτήκατε ποτέ, ότι ο κόσμος *δεν θα είχε* αλλάξει προς το καλύτερο αν οι μαθητές του Ιησού δεν είχαν μεταφέρει στους άλλους αυτά που είχαν δει και είχαν ακούσει και είχαν μάθει από τον Ιησού; Ότι οι διδασκαλίες της ζωής Του θα είχαν τερματίσει εκεί.

Θυμηθείτε πως τα τριάμισι χρόνια της δημόσιας υπηρεσίας του Ιησού δεν είχαν τεκμηριωθεί από καθημερινές αναφορές σε εφημερίδες ή από μια 24ώρη τηλεοπτική κάλυψη ή τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης, όπως θα είχε γίνει αναμφίβολα σήμερα. Πόσα άτομα υποθέτετε ότι είδαν τα θαύματα που έκανε ο Ιησούς ή Τον είχαν ακούσει να κηρύττει; – Πενήντα χιλιάδες; – Εκατό χιλιάδες; Πόσοι Τον είχαν δει να πεθαίνει πάνω

στο σταυρό; – Λίγες εκατοντάδες, ίσως. Σε πόσους εμφανίστηκε μετά την ανάστασή Του από τους νεκρούς εκείνο το πρωινό του Πάσχα; – Σε λίγο περισσότερους από 500, όπως αναφέρεται στην Κορινθίους Α' 15:4-6.

Ο Ιησούς έκανε αυτό που μόνο Εκείνος μπορούσε να κάνει – πέθανε για τις αμαρτίες μας – όμως οι μαθητές Του έκαναν αυτό που μόνο *εκείνοι* μπορούσαν να κάνουν. Διατήρησαν το μήνυμά Του ζωντανό.

Αν όμως, μετά τον θάνατο του Ιησού, ο Σίμων Πέτρος και οι συνάδελφοι ψαράδες μαθητές είχαν επιστρέψει μόνιμα στην αλιευτική τους εργασία;¹ Και αν ο Ματθαίος είχε ξαναγυρίσει στην εργασία του σαν φοροεισπράκτορας; Και αν ο αμφισβητίας Θωμάς είχε συνεχίσει να αμφισβητεί; Και αν οι μαθητές δεν είχαν υπακούσει την τελευταία Του εντολή πριν την ανάληψή Του, να περιμένουν για την υπόσχεση του Πατέρα, το Άγιο Πνεύμα και να λάβουν «δύναμη από τον ουρανό»;² Πόσα πολλά εκατομμύρια ανθρώπων θα είχαν πεθάνει χωρίς να γνωρίσουν τον Σωτήρα τους; Και άραγε θα είχαμε εμείς το ευαγγέλιο σήμερα;

Και τους είπε ο Ιησούς, «Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση». — Μάρκου 16:15

Αυτό το Πάσχα και ενώ εμείς γιορτάζουμε την ανάσταση του Ιησού, ας γιορτάσουμε επίσης και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και εκείνους που κράτησαν το Ευαγγέλιο ζωντανό με το να μοιραστούν τον Ιησού με τους άλλους. Τότε εξαρτιόνταν από εκείνους. Τώρα εξαρτάται από μας.

Ο ΚΕΙΘΗ PHILLIPS ΗΤΑΝ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΓΙΑ 14 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1999 ΩΣ ΤΟ 2013. ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ CARYN ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

Αν δεν έχεις δεχθεί ακόμα τον Ιησού σαν προσωπικό σου Σωτήρα, μπορείς να Τον προσκαλέσεις με αυτή την απλή προσευχή:

Σε ευχαριστώ Ιησού, που ήλθες στη γη για να με συγχωρέσεις και να με σώσεις. Σε παρακαλώ έλα στη ζωή μου και βοήθησέ με να Σε γνωρίσω καλύτερα. Βοήθησέ με να μοιράζομαι Εσένα και το μήνυμα της δικής Σου αγάπης και σωτηρίας με τους άλλους. Αμήν.

1. βλ. Ιωάννη 21:2-3

2. Λουκά 24:49

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ROHIT KUMAR

ΜΟΛΙΣ ΕΙΧΑΜΕ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ 300

ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ σε ένα σωφρονιστικό κέντρο στη βόρεια Ινδία και πολλά από τα παιδιά εκείνα είχαν συγκεντρωθεί τριγύρω μας. Το θέμα του προγράμματός μας εκείνη τη μέρα ήταν για τη σπουδαιότητα της πίστης στις δύσκολες στιγμές. Ήταν κάτι με το οποίο όλοι τους μπορούσαν να συσχετιστούν, ειδικότερα στις δύσκολες στιγμές τους.

Λίγο πιο πέρα, πρόσεξα ένα αδύναμο παιδί που καθόταν μόνο του σε μια γωνία. Έβλεπα ότι ήθελε να μιλήσει με κάποιον, όμως ντρεπόταν πολύ, γι' αυτό του συστήθηκα και του ζήτησα να μου μιλήσει για τον εαυτό του. Ήταν από ένα χωριό περίπου 900 χιλιόμετρα μακριά και μου εξήγησε πως είχε έλθει στην πόλη για να βρει δουλειά. Δεν είχε καθόλου χρήματα όταν τον συνέλαβαν να ταξιδεύει χωρίς εισιτήριο στο τραίνο

και τον έβαλαν τρεις μήνες φυλακή.

«Πριν λίγες μέρες», μου είπε, «Ήμουν πολύ άρρωστος με υψηλό πυρετό. Το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να ξαπλώσω σε μια γωνία. Δεν μπορούσα καν να κουνηθώ. Ποτέ μου πριν δεν ήμουν τόσο άρρωστος και ειλικρινά μπορώ να πω ότι νόμιζα ότι θα πεθάνω. Είχα τρομάξει πάρα πολύ! Σκέφτηκα τους γονείς μου και τα αδέρφια μου στο χωριό. Χρειαζόμουν απεγνωσμένα κάποιον να είναι μαζί μου και να με φροντίσει, όμως ήμουν μακριά από το σπίτι μου, εντελώς μόνος μου. Αρχισα να κλαίω και ζήτησα από τον Θεό να μη με αφήσει να πεθάνω.

«Τότε ακριβώς συνέβη κάτι πολύ παράξενο. Άνοιξα τα μάτια μου και είδα ένα άντρα ντυμένο στα λευκά να στέκεται από πάνω μου. Είχε τα πιο ευγενικά μάτια που είχα δει ποτέ μου. Δεν είπε ούτε μια λέξη, όμως μόλις κούνησε το χέρι του ο πυρετός έπεσε.

Ένοιωσα τόσο όμορφα και τόση ανακούφιση. Ο άνδρας αυτός εξαφανίστηκε και ποτέ δεν τον ξαναείδα. Μήπως ξέρετε το όνομα αυτού του άνδρα;»

Έγραξα σε όλα τα φυλλάδια και τα πόστερ που είχα μαζί μου και βρήκα ένα πόστερ με την εικόνα του Ιησού και τον ρώτησα, «Μήπως ήταν αυτός ο άντρας;»

Χαμογέλασε πλατιά και είπε, «Ναι! Αυτός ήταν! Πώς ονομάζεται;»

Του μίλησα για τον Ιησού, την υπέροχη αγάπη Του και τη δύναμή Του να θεραπεύει και εκείνο το απόγευμα ο νεαρός αυτός προσευχήθηκε να δεχθεί τον Ιησού σαν Σωτήρα του. Ήταν μια τόσο όμορφη υπενθύμιση για το πόσο ενδιαφέρεται ο Κύριος για το καθένα από τα παιδιά Του. Ποτέ δεν είμαστε μόνοι μας.

Ο ROHIT KUMAR ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΕΓΩ ΘΑ ΚΑΝΩ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΜΟΥ

Αν αναλογιστείς τους σπουδαίους Μου άνδρες και γυναίκες που έζησαν στο παρελθόν – εκείνους που αναφέρονται στη Βίβλο και όλους τους άλλους από τότε και μετά – θα παρατηρήσεις το πώς έζησε ο καθένας τους για Μένα και πώς εκπλήρωσε σπουδαία κατορθώματα στο όνομά Μου. Μερικοί απ' αυτούς, όπως εκείνοι που αναφέρονται στο κεφάλαιο 11 στην προς Εβραίους επιστολή, ποτέ δεν έλαβαν όλα όσα τους υποσχέθηκα στα χρόνια που έζησαν πάνω στη γη. Όμως η πίστη τους παρέμεινε ζωντανή και γι' αυτό το λόγο, όταν απεβίωσαν, έλαβαν τις πλήρεις και σπουδαίες αιώνιες ανταμοιβές τους.

Μήπως υπάρχουν τομείς και στη δική σου ζωή όπου αναρωτιέσαι αν Εγώ θα κάνω το μέρος Μου; Ή υπάρχει κάτι το οποίο έχω πει για το οποίο ανησυχείς μήπως και δεν συμβεί όπως ελπίζεις ή προσμένεις εσύ; Σκέψου εκείνο το μεγαλοπρεπές σύννεφο από μάρτυρες στη Βίβλο και μελέτησε τη συμβουλή που σου προσφέρουν. Άσε το πνεύμα σου να ανεφοδιαστεί από το δικό τους παράδειγμά και ο νους σου να χαλαρώσει από το παράδειγμα της δικής τους καρτερικότητας. Όπως ακριβώς έκανα το μέρος Μου γι' αυτούς, έτσι θα το κάνω και για σένα.

